

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 923/2015

05.11.2015. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.А., због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.А., адвоката Ј.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 417/11 од 18.02.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 394/15 од 15.06.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 05.11.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 417/11 од 18.02.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 394/15 од 15.06.2015. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 417/11 од 18.02.2015. године, окривљени Д.А. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од четири године. На основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног је одузето 2.540,70 грама опојне дроге канабис, 134,52 грама смеше опојне дроге амфетамин сулфата и кофеина и 0,87 грама смеше амфетамин сулфата и креатина, те је одређено да ће се иста након правноснажности пресуде уништити.

На основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, према окривљеном је одбијена оптужба да је извршио кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, док је на основу члана 264. ЗКП, окривљени обавезан да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 26.642,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 394/15 од 15.06.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, окривљеног Д.А. и његовог браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Д.А., адвокат Ј.П., због повреде члана 62. КЗ, погрешне примене кривичног закона на утврђено чињенично стање, повреде одредаба кривичног поступка у поступку по жалбама и битних повреда одредаба кривичног поступка учињених на главном претресу и у првостепеној пресуди које нису отклоњене у другостепеном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд наведене пресуде укине и предмет врати на поновно суђење или их преиначи и отклони повреду Кривичног закона као и да се окривљеном одложи извршење казне до доношења одлуке по предметном захтеву.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, у којој седници је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног нашао:

Бранилац окривљеног Д.А. у захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажна пресуда донета уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуда заснива на доказу на коме се према одредбама тог Законика одлука не може заснивати и то на записнику о претресању стана и других просторија, с обзиром на то да је радња претресања извршена без наредбе суда и у највећем делу без присуства сведока, а према наводима захтева, без тог доказа не би била донесена иста пресуда.

По налажењу овог суда правноснажном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се указује захтевом браниоца окривљеног Д.А. Ово из разлога, јер из записника о претресању стана и других просторија Министарства унутрашњих послова, СУП-а Београд, ПС Земун, ПО Сурчин од 18.12.2008. године, произлази да су овлашћена службена лица ОУП-а претресање стана окривљеног спровела без наредбе суда, поступајући на основу овлашћења из члана 81. ЗКП („Сл. лист СРЈ“, број 70/2001..., „Сл. гласник РС“, бр.72/2009), због тога што је постојала опасност да се предмети кривичног дела могу одбацили, сакрити или уништити, који разлози су и изричито констатовани у наведеном записнику.

Поред тога, у цитираном записнику је назначено и то да су претресању стана окривљеног присуствовала два пунолетна грађанина у својству сведока – Д.Ј. и А.Ж., који су тај записник и потписали.

Стога, по налажењу овог суда, наведени записник сам по себи, односно по начину прибављања не представља незаконит доказ и следствено томе исти може бити коришћен у кривичном поступку, а оспоравање чињенице која се тиче присуства ових сведока радњи претресања стана је у домену чињеничног стања, које не може бити предмет испитивања по овом ванредном правном леку, али је и поред тога у току поступка утврђено да су наведени сведоци били присутни док је спровођено претресање стана окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљеног неосновано побија правноснажна пресуда због повреде Закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, па је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и то: да судови изричући казну затвора окривљеном нису применили одредбу члана 62. КЗ, иако су за то били испуњени законски услови; да је првостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, на тај начин што је изрека пресуде неразумљива у погледу описа предмета извршења кривичног дела; да првостепена пресуда не садржи разлоге о томе како су цењене противречности у исказима саслушаних сведока којима је суд поклонио веру, односно противречност између исказа неких сведока и података у записнику о претресу, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те да првостепени суд, након укидања раније првостепене пресуде, у поновном поступку није поступио по налозима апелационог суда, тако да није отклонио противречности у исказима сведока полицајаца из полицијске станице у Сурчину, чиме се указује на повреду одредбе члана 462. став 2. ЗКП.

Имајући у виду да наведене повреде закона чланом 485. став 4. ЗКП нису прописане као дозвољени разлози због којих окривљени, односно његов бранилац, чија су права ограничена правима окривљеног у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети овај ванредни правни лек, то је захтев браниоца окривљеног у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.